

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 290.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403938476128/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

staae det kun – jeg læser dog Sandheden i dit Øie!» vedblev Viggo. »Ja – jeg vil heller beskyttes af Heltens Skjold og flætte Seierskrandsen til ham!» svarede hun, idet hun saae paa ham med funkulende Øine og nædmende Kinder« (s. 145). Fordi Viggo et stærk nok til både at elske Minona og sætte de rette grænser for forholdet, kan han vække hende erotisk. »Jeg trænger til den, der kan magte mig», havde Fibiger skrevet til Goldschmidt; i *Minona* udfordrer hun patriarkatet for at få dets magt at se. Viggo er et forsøg på at forme en magtfuld mand, men han synes kun at kunne fastholde sin styrke på heltindens bekostning. På samme måde lykkes formålet med Tyras nedtur til helvede, der skal få djævelens overmand til at stråle i al sin glans, kun halvt.

12. Modtagelsen af Minona

Anmelderne blev rasende over *Minona* og forsøgte med alle midler at tage livet af den: fortælle, latterliggørelse, moraliseren, skadefryd, nedrakning og fortrydelse. I anmeldelserne nævnes *Clara Raphael* lige så ofte som den roman, der anmeldes; tydeligvis bliver megen hengemt ærgrelse over forfatterindens tidligere succes udløst.

Berlingske Tidende mener i en kort omtale (23.12. 1853) at indholdet er problematisk, men at sproget er smukt, og at »Bogen unægtelig [bærer] Mærker af den Dristighed og Originalitet, der ledsagede Forfatterindens første Fremtræden». *Dagbladet*, som var blevet oprettet i november 1851 og følgelig ikke havde været med i diskussionen omkring *Clara Raphael*, ironiserer i sin anmeldelse (13.1., sign. L.K., måske L. Kragballe) over, at damerne i *Clara Raphael* ikke trængte til mandfolk, hvorimod de i *Minona* tilbyder kærligheden. Der foreslås, at afholdenheden i det Raphael'ske ægteskab i virkeligheden var tænkt som et erotisk pikanteri. Videre hævdes der over, at incestforholdet mellem Minona og Viggo alligevel ikke realiseres, og at Tyra skal dø. »Hvorfor ikke lade dem leve og trods Verden med dens Fordomme? Er Forf. bange for Theologernes Ravnaskrig? (...) enten Emancipation eller Theologi«. Den store anmeldelse, der fylder hele forsiden, er præget af overlegen foragt. Den timelige indvending mod de mange refleksioner følges